

ת"פ 56069/06/15 - מדינת ישראל נגד ח' ח', ע' ח', מ' ח'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56069-06-15 מדינת ישראל נ' ח'(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.ח' ח' (עציר)
2.ע' ח' (עציר)
3.מ' ח' (עציר)

הנאשמים

גזר דין - לגבי נאשמים 1-3

כתב האישום

1. הנאשמים הודו והורשעו בכתב אישום מתוקן, בעבירות אלימות: הנאשם 1 הורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), וכן בעבירת תקיפת סתם על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) בנסיבות סעיף 379 לחוק, ואילו הנאשם 3 הורשע בעבירה של תקיפה וחבלה על ידי שניים ויותר לפי סעיף 382(א) בנסיבות סעיף 380 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם 1 הינו אביו של הנאשם 3, ואחיו של הנאשם 2. נ' ח' (להלן: "המתלוננת 1") הינה גרושתו של הנאשם 1, ולהם שתי ילדות. מ' ט' (להלן: "המתלוננת 2") הינה אחותה של המתלוננת 1. הרקע לאירוע הינו סכסוך מתמשך בין הנאשם 1 למשפחתה של המתלוננת 1, בין היתר לעניין משמורת בנותיהן של הנאשם והמתלוננת. בהתאם להסכמת הצדדים, יומיים עובר לאירוע התרחש עימות בין הנאשם 1 לבין המתלוננת 1 ובעלה הנוכחי.

בתאריך 10.6.15, בשעה 22:00 לערך, הגיעו לבית המתלוננת 1 כ-20 אנשים ממשפחת הנאשמים, ובהם אף הנאשמים. בין אותם אנשים נכח בן משפחה אשר הגיע למקום חמוש בנשק, עמד מחוץ לבית, ובהמשך ירה מס' יריות. אשר לעובדה זו, הסכימו הצדדים כי הנאשמים ידעו שאחד מאותם אנשים נשא נשק אוטומטי ארוך מחוץ לבית, ולא מעבר לכך. בשלב זה, נכנסו הנאשמים לבית, וכשהנאשם 3 זיהה מצלמת אבטחה המופנית לכיוונו, הוא הסיט אותה. הנאשמים 1 ו-2 פגשו במתלוננת 2, משכו אותה לכיוון גן ילדים הנמצא במקום, שם תקף אותה הנאשם 1 בכך שאחז בחוזקה בידיה, תוך שהנאשם 2 דחף אותה והפילה, כל זאת בנוכחות האחרים שהגיעו למקום ולעיני ילדים אשר נתקפו בהלה ופחד.

בהמשך, התעוררה המתלוננת 1 לשמע הצעקות והגיעה למקום, שם פגשה בנאשמים. המתלוננת 1 הכניסה את הילדים לתוך הבית וניסתה לנעול את הדלת אחריה ללא הצלחה. הנאשמים 1 ו-3, בצוותא עם האנשים האחרים שהגיעו עמם למקום, הכו את המתלוננת 1 בכל חלקי גופה באגרופים ובבעיטות, תוך שהמתלוננת זועקת לעזרה, בוכה וצועקת שיניחו לה, עד שנפלה ארצה כאשר אחרים הכו אותה אף באמצעות אלה ומפתח גלגלים. בזמן זה, בני משפחתם של הנאשמים ניסו לפרוץ את דלת הבית ולהיכנס למקום. בהמשך, המתלוננת 2 חשה למקום על מנת לקטוע את תקיפת המתלוננת 1. הנאשם 2, אשר עמד בכניסה, אחז בה והכה אותה נמרצות בכל חלקי גופה באמצעות אגרופים, עד שנפלה ארצה תוך ניסיון להשתחרר מאחיזתו וזריקת כיסא פלסטיק לעבר הנוכחים.

כתוצאה מהאמור לעיל, נגרמו למתלוננת 1 שטפי דם בזרוע ימין, שטף דם עם חתך במרכז גבה, אשר לא נגרם כתוצאה ישירה מאלימות הנאשמים, סימני שפשוף, חבלה בראש המלווה נפיחות, שטף דם בארובת עין ימין, וחבלות בכף יד ימין.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה פירט בטיעוניה את הרקע לביצוע העבירה, תוך טיעון שהנאשם ביקש להוציא את הילדות מחזקת אמן ולשם כך גייס את בני משפחתו, מצוידים בנשק קר וחם. בנוסף, ביקש להדגיש את העובדה שמדובר באירוע מתוכנן, מאורגן, אשר התרחש בשעת לילה מאוחרת, ועלול היה להסתיים בתוצאות קשות מאלה שנגרמו, אשר אף בהן אין להקל ראש. מדובר בתקיפה בצוותא כנגד שתי מתלוננות, בנוכחות אנשים נוספים אשר נטלו חלק בתקיפה ולעיני ילדים. מדובר בפגיעה בזכות המתלוננות לביטחון בביתן. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין חצי שנת מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר, ובעניינם של הנאשמים 1 ו-3 - עתרה להטלת מאסר למשך שנה לגבי כל אחד לצד ענישה נלווית, תוך ציון שלא הוצג כל הליך שיקומי או פוטנציאל שיקומי. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לביסוס טיעוניה.

3. ב"כ הנאשמים ביקש כי ההכרעה תתבסס אך ורק על המתואר בכתב האישום המתוקן, וכן בהסכמות שהוצגו על ידי הצדדים. לטענתו, באירוע שקדם לאירוע זה, נפגע הנאשם 1 כתוצאה מתקיפה על ידי המתלוננת 1. לגבי סוגיית הנשק בו אחז אחד המעורבים, אין כל ראיה האם הוחזק ברישיון אם לאו, וכן לא הוצגה כל ראיה לתכנון מוקדם. מדובר היה באירוע ספונטני כשהמטרה היתה לקחת את בנותיו לביתו. לגבי נוכחות הילדים - טען ב"כ הנאשמים כי נוכחות זו היתה בשלב בו התרחשה אחיזה של המתלוננת 2 ודחיפתה בלבד, וכן לא ברור מי הם אותם ילדים. בהמשך טיעוניה, ביקש לערוך מדרג בין הנאשמים אשר קיבלו אחריות על מעשיהם, נעדרי כל עבר פלילי. לנאשם 1 בעיות רפואיות ואף עבר ניתוחים רבים (צורפו מסמכים רפואיים), ואילו הנאשם 3 הינו רווק. בנסיבות אלה, סבור ב"כ הנאשמים כי יש להסתפק בימי מעצרו, וצירף פסיקה לביסוס טיעוניה.

הנאשמים הביעו צער על מעשיהם, כאשר הנאשם 1 ביטא כאב לגבי בנותיו ואילו הנאשם 3 הביע הבנה לטעות הגדולה שנעשתה והבטיח כי הדברים לא יישנו.

מתחם הענישה

4. פגיעה פיזית באדם אחר פוגעת בזכות האדם לשלמות גופו, לביטחון אישי ולפרטיות. מעשים אלה מקבלים משנה חומרה, כאשר מבוצעים כנגד בת זוג, על רקע היחסים הזוגיים, גם אם מדובר בבני זוג שנפרדו. באופן דומה, יש לראות חומרה בעבירות אלימות המבוצעות כנגד קורבן עבירה על ידי מספר אנשים בצוותא, הן בשל פוטנציאל הנזק, והן בשל היכולת להתגונן וההשפעה הנפשית של תקיפה מסוג זה. אף המחוקק החמיר בעונשם של מבצעי עבירות אלה, ביחס למבצע עבירות אלימות שלא כנגד בן זוג ושלא בצוותא.

הצדדים הגישו מספר גזרי דין, בין אם בעבירות אלימות ובין אם בעבירות אלימות במשפחה, כל צד בהתאם לעמדתו העונשית. הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, מצביעה על ענישה מחמירה בגין עבירות קלות באופן יחסי, ואילו הפסיקה שהוגשה על ידי בא כוח הנאשם, הינה מקלה באופן יחסי, בגין עבירות אלימות חמורות. לא ניתן ללמוד מפסיקה זו גזירה שווה לאירוע הנדון, שכן כל אחד מגזרי הדין שהוצגו מתבסס על נסיבות שונות של המקרה וכן נסיבות שונות של מבצע העבירה. אין ספק שהשפעת נסיבות ביצוע העבירה בעת קביעת מתחם הענישה, במיוחד בעבירות אלימות המשתנות ממקרה למקרה, הינן בעלות משקל משמעותי ביותר בעת קביעת מתחם הענישה (ראו לעניין זה ע"פ 1323/13 **חאסן נ' מדינת ישראל** (5.6.13), פסקאות 8 ו-9; רע"פ 4088/13 **אחמד הדרי נ' מדינת ישראל** (11.6.13), פסקה 6).

בחנית נסיבותיו של מקרה זה מעידות על מידת החומרה שיש לראות בו: הנאשמים הגיעו לבית המתלוננת באישון ליל, מלווים בכ-20 אנשים נוספים, אשר אחד מהם נשא נשק אוטומטי ארוך, ובהמשך אף ביצע ירי לאוויר. הנאשמים 1 ו-2 נכנסו לבית, וכשפגשו במתלוננת 2 משכו אותה אל מחוצה לו, ולא הססו לתקוף אותה בצוותא לעיני ילדים אשר נתקפו בבהלה ובפחד. בהמשך, תקפו הנאשמים 1 ו-3 את המתלוננת 1 באגרופים ובבעיטות לכל חלקי גופה עד שנפלה ארצה. זעקותיה לא הביאו להפסקת האלימות המשתלחת, משוללת כל רסן, בזמן בו אחרים תוקפים אותה אף הם באמצעות אלה ומפתח גלגלים (ראו לעניין זה את החבלות שנגרמו למתלוננת 1 בחלקי גוף רבים). במהלך זה, ניסו חלק מבני משפחת הנאשמים, אשר הגיעו איתם למקום, לפרוץ את דלת הכניסה לבית. בנוסף ובהמשך, הותקפה המתלוננת 2 על ידי הנאשם 2 בעת שביקשה לסייע למתלוננת 1. ניתן רק לשער את רגעי האימה אשר אחזו במתלוננות, כאשר מספר רב של אנשים הגיעו בשעת לילה מאוחרת לביתן - מבצרן, מקום האמור לשמש להן מקום מבטחים, בעת שאחת המתלוננות נמה את שנתה, ונקטו כנגדן באלימות מרובת משתתפים, תוך שמספר מעורבים נוספים מנסים לפרוץ את דלת הבית פנימה. כפי שניתן להתרשם מעובדות כתב האישום המתוקן, המתלוננת 1 דאגה ראשית לילדים שהיו במקום, והכניסה אותם במהרה לתוך הבית, בטרם הותקפה. אין ספק כי נסיבות קשות וחריגות אלה, מאפילות על מידת האלימות הפיזית שנגקטה ואופי החבלות שנגרמו למתלוננת 1, אשר אינן מן החמורות. למעלה מהדרוש אציין, כי במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירה, לא אתיחס לטיעונים אשר עלו על ידי המאשימה, ולא הופיעו בעובדות כתב האישום המתוקן.

לצד האמור לעיל, יש לשקול את העובדה שהנאשם 1 ביצע עבירה של תקיפת בת זוג, בשונה מהעבירה המיוחסת לנאשם 3, וכן הנאשם 1 תקף הן את המתלוננת 1 והן את המתלוננת 2, לעומת הנאשם 3 אשר תקף את המתלוננת 1 בלבד. בנוסף, כפי שעלה מהרקע של כתב האישום, האירוע כולו התרחש בשל סכסוך של

הנאשם 1, ובלא מעורבות של הנאשם 3 ברקע זה. לפיכך, אין לקבוע את אותו מתחם ענישה לשני הנאשמים, זאת בשונה מעמדת הצדדים. עוד אציין, כי לאחר ששקלתי בכובר ראש את טיעוני המאשימה, אין בידי לקבל את טיעוניה אשר למתחם הענישה המתאים.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה לגבי הנאשם 1, נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר, ואילו מתחם הענישה לגבי הנאשם 3 נע בין 5 ל-18 חודשי מאסר, כל זאת לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

5. הנאשמים נעדרי עבר פלילי, וזוהי הרשעתם הראשונה, וודאי שהמקרה הראשון בו נשללת חרותם. הנאשמים קיבלו אחריות מלאה על מעשיהם, הודו במיוחס להם והביעו חרטה כנה. מדובר בנסיבות שיש לשקול אותן לחיוב בעת קביעת העונש המתאים. עוד אציין, כי התרשמתי במהלך הטיעונים לעונש מכנות החרטה וכן מהפקת הלקחים מאירוע זה. צודק ב"כ המאשימה כי לא הוצגה חוות דעת מקצועית של שרות המבחן, המעידה על מידת המסוכנות הנשקפת מצד הנאשמים, אולם בהתחשב בעובדה שמדובר בהרשעתם הראשונה של שני הנאשמים, וכן נוכח דבריהם במהלך הדיון והתרשמותי הבלתי אמצעית - יש להציב את עניינם בסמוך לרף התחתון של מתחם הענישה.

לגבי הנאשם 1, יש עוד להתחשב במצבו הרפואי, כפי שבא לידי ביטוי במסמכים שסומנו נ/2, מהם עולה כי עבר ניתוח לב פתוח וכן סובל מבעיות רפואיות נוספות.

אשר לנאשם 3, מדובר באדם צעיר אשר כל עתידו לפניו, וחווית מעצרו היוותה חוויה מטלטלת עבורו.

6. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

א. 10 חודשי מאסר, זאת החל מיום מעצרו 10.6.15.

ב. 7 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג עוון.

הנאשם 2

א. 6 חודשי מאסר זאת החל מיום מעצרו 10.6.15.

ב. 7 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג

פשע.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג עוון.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015, בנוכחות הצדדים ב"כ המאשימה עו"ד מוטי בניטה הנאשמים וב"כ עו"ד יהודה שושן, וכן מתורגמן בית המשפט.